

Modře označené štítky znamenají, že není zaplacené předplatné! Předplatné na jeden rok je 31,42 + 1,58 (HST) = 33 kan. dolarů Cena 2,85 + 0,15 (HST) = 3,00 dolary.	Agreement # 40005374/ Registration # 09089 Datum, dokdy jsou noviny předplaceny, je v pravém horním rohu štítku! ISSN 1186-9283 (Print) ISSN 1923-1784 (Online) J Time Commit- ted Á déla convenu	Telefon: 416/530-4222 Praha: 222-261-811 E-mail: abe@zpravy.ca abe@satellite1-416.com
---	--	--

No. 7.

ČESKOSLOVENSKÉ NOVINY - CZECHOSLOVAK NEWSPAPER

(576.)

Vol. 27.

satellite 1-416

Thursday,

July 27,

2017

Published by ABE, P. O. Box 176, Toronto „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

satellite1-416.com – zpravy.org – zpravy.ca – spravy.ca

Karlovy Vary 2017

Od přelomu 20. a 21. století jsem jezdil každým rokem na plzeňský filmový festival *Finále*. Až letos jsem udělal výjimku a místo mne tam letos byl můj kamarád Aleš Macháček a jak jsem s ním mluvil, festival se mu líbil. Nejedná se o velký festival. Vše se odehrává na dvou místech, rodinná atmosféra, nikdy jsem neměl problém sehnat na nějaký film lístek. Dopravu zřídili pořadatelé festivalu. Ideální místo pro někoho, kdo chtěl vidět, co se v České republice za poslední rok natočilo.

Ohledně světové kinematografie většinou stačí dva torontské festivaly TIFF a HotDoc, které navštěvuji od té doby, co jsem přijel do Toronta. Bez zajímavosti není ani festival EU, který bývá v listopadu.

To, že letos cesta do Varů nebude jednoduchá jsem věděl z poslední návštěvy karlovarského festivalu v roce 2013, kdy bylo obtížné sehnat lístky na autobus. Tentokrát jsme tedy vyrazili pro lístky s předstihem. Nakonec jsme získali dvě místa na neděli ráno do tzv. *posilového vozu*. Posilový vůz je sice bez obsluhy a občerstvení, ale má zase jiné výhody. Nikde nestaví. Otázkou je tedy, jak pro koho. Pro nás to byla výhoda. Do našeho autobusu však také přistoupila jedna Korejka, které nehovořila jinak než svou mateřštinou a spoléhala na svůj iPad. Ten jí po chvíli signalizoval něco špatného a tak se uvelebila na sedadle vedle řidiče a začala mu svůj přístroj strkat pod nos. Jak dobře víme značné procento nehod vzniká tím, že řidič kouká do podobného zařízení. Tentokrát jsme jen asi dvakrát přejeli prostřední čáru, takže jsme my a zbytek cestujících 130 km trasu přežili. Po chvíli gestikulací jsme zjistili, že ubohé děvče mířilo na Letiště Václava Havla, kde se měl zastavit autobus jedoucí před námi. Místo toho se děvče tedy podívalo do Karlových Varů. Nevím, jestli navštívila nějaký film, ale jestliže ano, pak není divu, že jsou všechna sedadla v kinech obsazena. Přesměroval bych všechny linky na letiště do západočeských lázní. Odrazilo by se to pozitivně v statistikách cestovního ruchu.

Pokud se jedná o dopravu, je to tak trochu svízle, protože cesta vlakem, jak jsem zjistil, vede přes Ústí nad Labem a trvá dvakrát tak dlouho. Tuto pošetilou myšlenku jsme tedy předem vyloučili. Sehnat nocleh v městě Karla IV. v době festivalu se zdá velmi obtížné, ve skutečnosti je to ještě obtížnější. Přesto se na nás usmálo štěstí. Nenápadný penzion *Village* na kraji města nabízel nocleh pro jednoho za 500 Kč. Když jsem tam zavola, sdělili mi, že mají nocleh pouze na tři noci. I řekli jsme si, že na poznání atmosféry festivalu to stačí. To jsme ještě netušili, že si budeme muset odskočit do Prahy o den dříve. Tak tedy ubytovali jsme se v tomto penzionu a rovnou jsme zamířili pro akreditaci a zde mne čekalo první překvapení. U okénka mně sdělili, abych zaplatil nejprve u vedlejší přepážky 1500 Kč. Nad touto sumou jsem se podívil, protože jsem ještě nikdy za akreditaci na festivalu neplatil, navíc cena za akreditaci byla víc než dvojnásobek ceny permanentky na celý festival. Bylo mně sděleno, že novinářská akreditace má značné výhody: například, že dostanu přednostně lístky na tři promítání denně. Okamžitě jsem po zaplacení této výhody chtěl využít a běžel k dalšímu okénku. Zkoušel jsem film po filmu. Asi po patnáctém, kdy jsem dostal dva lístky, jsem pokus o třetí film vzdal. Usměvavý mladík, mně totiž sdělil, že je na nejbližší dva dny vše rozebráno. Vrátil jsem tedy se k prvnímu okénku a tam mně ta milá slečna sdělila, že za to nemůže a že mne tedy odvede nahoru.

Tam jsem se ale dověděl, že si nemám na co stěžovat, že se jedná o *áckový* festival a že v Cannes nebo v Berlíně bych zaplatil za akreditaci mnohem víc. Pokud se mi to nelíbí, že se mohu podívat na video. Řekl jsem si, že když Václav Táborský absolvoval většinu plzeňského festivalu *Finále* před obrazovkou, že to zkusím jednou také. Jenže video-room

52. Karlovarský mezinárodní filmový festival

Foto: M. Gabánková

byl volný na dvě hodiny až za dva dny. Zeptal jsem se tedy, jestli mají Hanekeho *Happy End*. Pochopitelně, že neměli. Nakonec jsem tam objevil z toho, na co jsem se nedostal pouze bosenský film *Muži nepláčou* a *Svět podle Daliborka*. Ten jsem shlédl po částech na třikrát. Měl jsem to tedy jako třídenní film něco jako televizní seriál.

Zkrátka na festivalu jsem viděl něco jiného než to, co jsem chtěl. Také jsem pomalu pronikl do tajů distribuce lístků. Poučení tedy bylo: neřítovat, chodit si pro lístky včas, hned brzy ráno, nevynechat ani jeden den na festivalu a a pak bych možná viděl to, co bych chtěl. Tentokrát se tak nestalo a nevím, jestli se někdy ještě na Karlovarský mezinárodní filmový festival vypravím a kdyby se mě někdo z kanadských novinářů zeptal, jestli má jet do Plzně na *Finále*. Odpověděl bych: „Ano, stojí to za to!“ „Vary?“ „Pokud chcete dobrý bramborák v romantickém prostředí na rozpadlé zídce před hotel *Thermal*, tak taky! Je to přece jen *áčko* jako Cannes nebo Toronto! Doufám jen, že v hotelu nechytne sauna, jak se to stalo pár dnů po skončení festivalu.

Pro mladé nadšence s bařůžky je to však okno do světa a nutno říci, že o něčem podobném se nám v době normalizace ani nesnilo. Ale nejsme v roce 1972, i když rozpadlé ochozy kolem hotelu reálný socialismus připomínají, zatímco velké nápisy *BYTY NA PRODEJ* v azbuce připomínají vyspělý současný ruský kapitalismus.

To, že se nedostanete na filmy, které chcete vidět, má své výhody. Můžete vidět filmy, které vidět nechcete a ty jsou mnohdy lepší než ty, které vidět chcete. Tak třeba již zmíněný film rakouského režiséra Michaela Hanekeho *Happy End*, jsme viděli o pár dnů později v pražském kině Světozor. Vynikající je šestaosmdesátiletý Jean-Louis Trintignant, který hrál i v Hanekeho filmu *Amour* (*Láska*) z roku 2012. Dokonce na něj i volně navazuje. Celkově však byl pro mne zklamáním. I když se v upoutávce říká, že se jedná o zkoumání rozpadu buržoazní rodiny na pozadí uprchlické krize. Ve filmu je to však pouze o malá epizoda. Jestliže v předchozím filmu *Amour*, jde o zoufalství, kdy jeden z partnerů se za živa vytrácí, tentokrát jde o hlavního hrdinu, který neví, co se zbytkem života a ten pro něj ztrácí hodnotu. Vztah a kontakt s další generací, která je ovládána digitální technologií je prakticky nemožný. Když se hlavní hrdina v závěru filmu topí v kolečkové židli v moři, jeho vnučka ho snímá mobilním telefonem.

Místo tohoto filmu jsem však na festivalu viděl vynikající turecký film Orhana Eskiköya *Tas* (*Kámen*), Vynikající černobílá kamera vypráví příběh či podobenství o matce, která ztratila syna. Jednoho večera přijde mladík, který hledá v jejím domově azy. Je to její syn nebo není?

Pokračování na str. 5

Na rozpadlé zídce si můžete dát i bramborák

Foto: M. Gabánková

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.L.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001
Paid in Toronto

CZECHOSLOVAK NEWSPAPER

published by ABE
P.O. Box 176, Toronto „E“,
Toronto, Ont. M6H 4E2

Telefon: 416/530-4222
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com
www.satellite1-416.com
www.zpravy.org
www.spravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ
Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 11
Tel.: 222-261-811
ISSN 1186-9283 (Print)
ISSN 1923-1784 (Online)
Advertising rates: 22.00 per inch/col.
\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:
v Kanadě \$ 31,42 + \$ 1,58 (GST) = \$ 33,00,
pro ostatní svět CND/US \$ 50.
v ČR 800 Kč, na Slovensku 30 eur.
PDF elektronicky \$ 20 - (dobrovolné)
V ČR 200 Kč, na Slovensku 8 eur.

Churches

ČESKÉ A
SLOVENSKÉ
BOHOSLUŽBY
V TORONTĚ

Římsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9.
Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00. Duchovní správce: Tomáš Kaňa. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Římsko-katolický kostel sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Neděle: 11:00, úterok, streda, a piatok: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Neděle 9:00, sobota: 17:00. Pondelok a štvrtok 9:00. Farár: Grzegorz Nowicki. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Slovenský grécko-katolický kostel sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel.: 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Slovenský evanjelický kostel augsburgského vyznání sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: neděle: 10:45.

Luteránský kostel sv. Lukáše, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth. Nejbližší bohoslužby: 6.8., 10.9., 29.10., 12.11., 3.12. Vždy ve 13 hodin. 24.12. v 18:30.

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky-neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, Ont. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev. Rowan Simmons, e-mail newdawnmoravian@bellnet.ca; www.newdawnmoravianchurch.org

Kat. bohoslužby mimo Toronto

Hamilton: Kostel sv. Cyrila a Metoda, 204 Park Street North., Hamilton, ON. - Bohoslužby každou druhou neděli v měsíci v 15:00 hodin.

Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby: Bude oznámeno
Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandiče (Lyndale a Hinchey): 170 Hinchey Avenue. Bude oznámeno.

Kat. bohoslužby mimo Ontario

Montreal: Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby: Bude oznámeno.

Sonja Sinclairová
obdržela medaili Bletchley Parku

19. června 2017 byla v York Klubu v Torontu udělena medaile organizace Bletchley Park Sonje Sinclairové za její práci při dešifrování tajných depeší posílaných a přijímaných francouzským kolaborantským režimem ve Vichy.

Sonja, dcera českého průmyslníka Richarda Morawetze, dorazila do Kanady se svou rodinou (s tatínkem, maminkou, Fridou Glaserovou, a bratry Herbertem a Janem v prosinci 1939 (třetí bratr, Oskar, pozdější slavný kanadský hudební skladatel, se zdržel v Paříži, oslněn hudebním životem Francie a málem skončil v koncentráku)

Sonja začla pro Bletchley Park pracovat po promoci na Trinity College v roce 1943 v ottawské kanceláři, která byla považována za jakousi předsunutou stanici mateřské organizace. Bletchley Park organizace byla vybudována v Milton Keynes, Buckinghamshire v Anglii. Soustředila se na dešifrování komunikací mocností Osy, Německa, Itálie a Japonska a jejich spojenců, ale také Ruska. Kanadáné byli vybráni pro dešifrování tajných depeší kolaborantské francouzské vlády ve Vichy, hlavně proto, že značná část kanadského obyvatelstva je francouzského původu. Angličané ovšem nebyli jedini, kdo se pokoušeli dešifrovat hlavně německé depeše. Zvlášť důležitý byl přínos polské zpravodajské služby, která rozluštila část německého kódu před začátkem Druhé světové války, což hrálo významnou roli v bitvě o Atlantický oceán. Oficiální historik britské zpravodajské služby o této organizaci napsal, že její výzvědná činnost zkrátila válku o dva až čtyři roky a že bez ní by výsledek Druhé světové války byl pochybný.

Všichni, kteří pro Bletchley Park pracovali se museli zavázat, že o své práci nebudou mluvit. A patřili ke generaci, která své slovo držela. A tak ačkoliv jsme o Sonje věděli lecos, o její výzvědné činnosti slyšíme poprvé. Věděli jsme, že v roce 1947 se vdala za důstojníka vojenského letectva, že měli tři děti, že v roce 1956 začala studovat na novinářské fakultě Carleton university (skončila se zlatou medailí). Psala nejvíce o ekonomii pro *MacLeans*, *Canadian Business* a několik dalších, ale také o tragickém konci života Jana Masaryka *Vražda nebo sebevražda*, byla autorkou nebo spoluautorkou paměti George Ignatieffa *Making of a Peacemaker* a autobiografie Tomáše Bati ml. *Shoe Maker to the World*.

Předání medaile (byla jí předána zástupcem British High Commission) se zúčastnili britský generální konzul v Torontu, bývalá kanadská guvernérka Adrienne Clarkson a bývalý ontarijský premiér a pozdější předseda liberální strany Bob Rae.

Gratulujeme paní Sonje Sinclairové k dalšímu uznání jejího poctovaného života (její rodina obohatila život své generace v Kanadě stejně jako v zemi jejího původu) a také k tomu jak výborně vypadá (narodila se v roce 1921) a hlavně k tomu, jak jí to znamenitě myslí.

Josef Čermák

Česká televize

Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin

opakování ve středu v 7:00 hodin

na stanici OMNI 1

(V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)

E-mail: novavize.ca@gmail.com

Adresa: 7-Auburn Ave. # 1, Toronto ON, M6H 2L6

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00.

Tel.: 416-439-0792

Klub seniorů při Osadě svatého Václava

496 Gladstone Ave., Toronto

se schází (kromě měsíců července a srpna)

každou první a třetí středu v měsíci ve 13 hodin,
před tím jsou od 12 hodin bohoslužby.

Satellite 1-416

jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin. Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění. Zásadně však neuvěřujeme články s rasistickým zaměřením, nepřátelské jiným národnostem nebo náboženstvím a podporující násilí.

Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet, ale předat mu informace, z kterých si může udělat svůj vlastní názor.

Přebírání původních článků a informací je možné, pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskusí sleduje.

Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support
of the Government of Canada through Canada Periodical Fund
of the Department of the Canadian Heritage.

Canada

Zemřel Milan Lev

V době uzávěrky novin jsme dostali zprávu, že zemřel v pondělí 24. července 2017 dlouholetý člen Československého baptistického sboru Milan Lev. Pohřeb se bude konat v City Baptist Church, 1075 Eglinton Ave. West ve čtvrtek 27. července v 11 hodin.

Naše internetové
stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků

v našich novinách.

Aktuální vždy v den vyjití novin

satellite1-416.com

zpravy.ca

zpravy.org

spravy.ca

Toto číslo v PDF

www.7.satellite1-416.com

www.7.zpravy.ca

www.7.spravy.ca

Kalendář

Co se připravuje

v krajské komunitě v Kanadě

kalendar.satellite1-416.com

kalendar.zpravy.ca

kalendar.spravy.ca

Jak vyjdeme

v roce 2017

7 - 27. 7. 2017

8 - 7. 9. 2017

9 - 5. 10. 2017

10 - 2. 11. 2017

11 - 7. 12. 2017

... a v roce 2018

1 - 11. 1. 2018

2 - 8. 2. 2018

3 - 8. 3. 2018

4 - 5. 4. 2018

5 - 3. 5. 2018

Financial

Kursovní lístek

100 Kč	5,56 CDN
1 CND \$	17,99 Kč
1 EURO	1,45 CND \$
1 CND \$	0,69 EURO
1 US \$	1,26 CND \$
1 CND \$	0,79 US \$

Universal Currency Converter - 16. 7. 2017

1 CND \$	17,97 Kč
1 EURO	26,08 Kč
1 US \$	22,86 Kč

ČSOB - 16. 7. 2017

Toto číslo jsme dali
do tiskárny

25. 7. 2017 v 9:00

Příští číslo vyjde:

7. 9. 2017

Uzávěrka: 1. 9. 2017

Kalendář

www.kalendar.zpravy.ca
www.vstupenky.ca

12. 8. (so) 10:00
v případě deště
13. 8. (ne) 10:00
Letecký den v Edenville
5195 HWY 26, Stayner

19. 8. (so) 11:00
Slovenský jarmok
Slovenský kulturný spolok
Park Koliba
1720 Barbertown Rd., Mississauga
Info: D. Piccola: 905/828-9116
G. Volker: 416/763-0735
A. Zapletal: 416/762-7966

27. 8. (ne)
Piknik v přírodě pro děti
Klub Martina Rázusa

23. 9. (so)
Svatováclavské vinobraní
Farnost sv. Václava
496 Gladstone Ave. Toronto

30. 9. (so) 10:00
Deň otvorených dverí/Deň Bradla
Slovenský kulturný spolok
Park Koliba
1720 Barbertown Rd., Mississauga
Info: A. Zapletal: 416/762-7966

1. 10. (ne) 10:30
Svatováclavské posvícení
Farnost sv. Václava
496 Gladstone Ave. Toronto

14. 10. (so)
Sedmý ročník
Detskej recitačnej súťaže Maroško
1424 Davenport Rd., Toronto

15. 10. (ne) 14:00
Slovenský kulturný spolok
Bravčové hody - Park Koliba
1720 Barbertown Rd., Mississauga
Info: D. Piccola: 905/828-9116
G. Volker: 416/763-0735
A. Zapletal: 416/762-7966

15. 10. (ne) 17:00
Nokturna na Masaryktownu
Jirka Grosman a Bohemian Band
Francouzské šansony

4. 11. (so) 17:00
Svadba pod Tatrami
Literárno-hudobné pásmo
Klub Martina Rázusa
1424 Davenport Rd., Toronto

5. 11. (ne) 17:00
Nokturna v městě
Ivan Ženatý - housle
Dimitrij Voroblev - piano
Kostel sv. Václava

2018

21. 1. (ne) 17:00
Nokturna ve městě
John Holland - barytone
Danielle Dudyňa - soprano,
William Schookhoff - piano
Kostel sv. Václava

18. 2. (ne) 17:00
Nokturna v městě
Recitál Karoliny Kubákové
Kostel sv. Václava

11. 3. (ne) 17:00
Nokturna v městě
Duo Ventapane
Martin Karlíček, piano,
Mona Shiharshi, housle
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave.

22. 4. (ne) 17:00
Nokturna na Masaryktownu
Prof. Iain Scott
Audiovizuální prezentace
100 let české opery

27. 5. (ne) 17:00
Nokturna na Masaryktownu
Emil Viklický - trio

JK PRODUCTIONS, LAGO & KW CZECH & SLOVAK PRESENTS

Vášo Patejdl
in Kitchener

THURSDAY
16.
NOVEMBER
7. P.M.

Edelweiss
Theatre

600 Dean
Village Rd.

Tickets \$35.00

Info & Tickets: Blanka Michale
kwczechandslovaks@yahoo.com

WWW.VSTUPENKY.CA

Klub Martina Rázusa
1424 Davenport Rd., Toronto

Vás pozývá na podujatia v roku 2017

27. augusta : Piknik v prírode pre deti.

14. októbra : Siedmy ročník Detskej recitačnej súťaže : „Maroško“.

4. novembra: Literárno-hudobné pásmo : „Svadba pod Tatrami“.

Viac informácií na telefónnom čísle : 416 658 9793

S finančnou podporou

Úrad pre Slovákov
žijúcich v zahraničí

Pavol Hammel v Torontě

Několik úžasných koncertů nestárnoucího kluka Pavola Hammela máme za sebou a myslím si, že to byly nezapomenutelné večery. Jednalo se o jednu z nejlepších show, co naše komunita pamatují. Všechny e-maily, co jsme dostali si velmi pochvalují nejen fantastické vystoupení Pavola Hammela, legendy slovenského popu, ale také skvělá kytarová sóla Milana Horvaje, které hrál spolu s Pavolem Hammelem. Tentokrát, nikoliv rocková ale big beatová skupina Lavina potvrdila na několika písničkách, že umí doprovodit zpěváka a muzikanta světového formátu. Průběžně, začneme na website: vstupenky.ca publikovat fotografie a komentáře z celého pobytu Pavola Hammela u nás v Kanadě. Dále připravujeme podzimní vystoupení Váša Patejdl.

Lád'a Soudek & Janko Kosiba

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví

Czech Embassy

251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví

Slovak Embassy

50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český generální konzulát

Czech General Consulate

2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz
Úřední hodiny:
pondělí, úterý, čtvrtek a pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate
of the Czech Republic

Calgary, AB

Honorary Consul: Jaroslav Jelínek
Suite 303 - 6707 Elbow Dr. SW.
Calgary, AB T2V 0E5
Tel.: (403) 269-4924, Fax: (403) 259-4533
E-mail: calgary@honorary.mzv.cz

Montreal, Quebec

Honorary Consul:

JUDr. Hynek Žikovský
2020 University, Suite 1920.
Montreal, QC
Tel.: (514) 316-4383
E-mail: montreal@honorary.mzv.cz

Honorary consulates
of the Slovak Republic

Calgary, AB:

424 Varsity Estates Place NW
Calgary, AB T3B 3B9
Tel.: (587) 333-6831,
Fax: (206) 424-0205.
E-mail: richard@wolfli.com
Mr. Richard Wolfli, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC

22, Place de la Madeleine
Dollard des Ormeaux, QC H9B 1W3
Tel.: (514) 421-2972,
Mobil: (514) 585-2496
Fax: (514) 421-1583
slovex@sympatico.ca;
slovex@slovex.com
Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:

649 Brooker Ridge
Newmarket, ON L3X 1V7
tel: 647/290-9304 fax: 905/898-0166
slovakconsulateto@gmail.com
Michael Martinec, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Tragédie mladíka, frustrovaného vojenskou službou

Koncem září roku 1975 byl devatenáctiletý Jaroslav Žáček, dělník z Lovosic, povolán k základní vojenské službě. Krátce po jejím nástupu však „opustil ubytovací prostor“ a utekl do Polska, kde byl zadržen. Při výslechu pak uvedl, že k zběhnutí do ciziny se rozhodl „zejména proto, že nesnášel řvaní a nerad se podřizoval“. Podle výpovědí jiných příslušníků jeho jednotky se vyjádřil, že „ho vojna nebaví, raději se nechá zavřít“.

A to se skutečně stalo. Senát Vojenského obvodového soudu Plzeň pod vedením plukovníka JUDr. Josefa Příhody ho 19. 12. 1975 poslal na 20 měsíců do vězení. (V charakteristice z místa bydliště bylo mj. uvedeno: „Dle vyjádření sousedů se jedná o chlapce tichého, slušného, pracovitého. Na OO-VB Lovosice Žáček nebyl nikdy řešen, rovněž tak nebyl řešen na MěNV Lovosice v Komisi KOVP. Jeho zájem se soustřeďoval na sport, byl aktivní kulturista. Jezdil cvičit do Slavoj Litoměřice. Dále bylo zjištěno, že Žáček byl nábožensky založen. Navštěvoval kostel v Lovosicích a to zřejmě pod vlivem rodičů.“

Jaroslav byl z vězení propuštěn 24. 6. 1977. O tři měsíce později byl povolán, aby vojenskou základní službu dokončil.

K útvaru se dostavil, ale „u své roty v přítomnosti dalších vojáků prohlašoval, že ... vojenskou službu konat nechce a že při nejbližší vhodné příležitosti od útvaru uteče“. A zopakoval to i „mjr. Slotovi, který si [ho] zavolaal ... na pohovor“. Situace pak vygradovala, když se měl konat „výcvik ochrany proti zbraním hromadného ničení“. Žáček prohlásil, že „znalosti, které by výcvikem získal, k ničemu nepotřebuje ... že cvičit nebude, že ho to nebaví, že raději půjde do výkonu trestu ... od tohoto okamžiku začal držet hladovku.“

Opět bylo zahájeno trestní stíhání, v jehož průběhu byl vypracován znalecký posudek. Žáček znalcům řekl, že „vojna mu připadá

jako blbost, on si ji nevymyslel, už ho na ni nikdo nedostane, to raději zdrhne a nechá se zavřít. Při testu na tři přání na prvním místě uvedl mít pokoj od vojny s dodatkem výhrůžky útekem nebo sebevraždou při nucení k vojenské službě“.

Dne 25. 1. 1978 vyhodnotil senát Vojenského obvodového soudu Brno za předsednictví nadporučíka JUDr. Stanislava Rizmana skutkový stav i zprávu od zaměstnavatele, kde mj. stálo: „Jeho pracovní morálka byla dobrá, ... neměl absenci a práci, která mu byla přidělena, vykonával k naší spokojenosti. Ke spolupracovníkům měl zdrženlivý poměr, chování na pracovišti bylo normální. Když se někdy dostal do svého záporného myšlení, prohlašoval, že nechce v armádě sloužit, že nenávidí uniformu, že se mu v naší republice nelíbí... Jeho zdravotní stav je dobrý, v podniku nebyl zapojen v žádné organizaci, budovatelské úsilí pochopitelně neměl.“

Soud dospěl k závěru, že „stupeň nebezpečnosti jeho jednání je zvyšován tím faktem, že obžalovaný byl již odsouzen pro trestný čin zběhnutí do ciziny... Je evidentní, že obžalovaný má záporný vztah nejen k vojenské službě, ale i k socialistické společnosti.“ Vyměřený trest činil 30 měsíců nepodmíněně se zařazením do II. nápravně výchovné skupiny.

Jaroslav se z výkonu trestu pokusil uprchnout, ale neúspěšně. Výsledkem byl další trest odnětí svobody. Okresní soud Kladno mu 4. 10. 1978 za pokus trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí přiděl 20 měsíců. Žáčkova frustrace se pak začala projevovat sebepoškozováním, za což následoval další trest. Kladenský soud ho 17. 1. 1979 odsoudil na 6 měsíců nepodmíněně za to, že „se úmyslně sebepoškodil na zdraví tím, že si nasypal do pravého oka prášek z inkoustové tužky“.

Dne 19. 7. 1979 byl Žáček přemístěn do věznic v Minkovicích, odkud byl 7. 11. 1979 eskortován do vězeňské nemocnice v Praze na Pankráci „pro podezření z infekční žloutenky“.

Dne 19. 11. 1979 „při bolestech břicha přiznal, že asi před měsícem spolkl několik úlomků olověné trubky“. Druhý den byl operován a „cizí tělesa byla ze žaludku odstraněna a pooperační průběh byl bez komplikací“.

Dne 28. 11. 1979 „v časných ranních hodinách ... zemřel v důsledku sebevraždy oběšením“. (Dodatečné tresty udělené kladenským soudem tak nebyly vykonány.)

Po listopadu 1989 požádala pozůstalá rodina o Jaroslavovu rehabilitaci.

Po vleklých soudních jednáních byl nakonec trest z Plzně z roku 1975 zrušen úplně,

v brněnském případě z roku 1977 Vyšší vojenský soud Olomouc dne 19. 1. 1993 přihlédl k tomu, že Žáček byl „nábožensky založen“ a že „v obou trestních věcech, které jsou, a to je nutno zdůraznit vojenské povahy, se objevují shodné momenty, z nichž lze vyvodit závěr o téže ... pohnutce“. Výsledkem bylo, že „při nezměněném výroku o vině“ soud snížil trest odnětí svobody na 10 měsíců s tím, že se zemřelému Žáčkovi „výkon uloženého trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu 2 /dva/ roky“.

Tím však Žáčkův smutný příběh neskončil. Ministr spravedlnosti JUDr. Robert Pelikán, PhD., totiž podal v jeho prospěch stížnost pro porušení zákona. V ní namítá, že pokud výrok o vině zůstal v rehabilitačním řízení nedotčen, a dokonce byl zemřelému udělen podmíněný trest odnětí svobody, neodpovídá to „smyslu stávající judikatury“.

Zmíněná judikatura se sice týká převážně svědků Jehovových, nicméně rozebírané právní zásady jsou uplatnitelné i ve prospěch Jaroslava Žáčka.

Předseda senátu Nejvyššího soudu ČR JUDr. Petr Hrachovec nařídil veřejné zasedání na úterý 11. 7. 2017 ve 13:30 hodin. (Brno, Burešova 20, č. dv. 128).

zapsal: L. Müller 9.7.2017

Zelený poklad jižní Moravy – Národní park Podyjí

A co že je na zdejší přírodě tak super vzácné? – Jednou větou, příroda si tu excelentně pohrála. Posuďte sami.

Pravda, chybí tu opravdové hory, přesto teplotní rozdíly mezi převýšením pouhých 200 metrů činí až úctyhodných 15 stupňů Celsia. Tohoto jevu pak prospěchářsky využívá fauna a flóra. A to jak ta teplomilná, tak i ta horská. Navíc, Dyje tu tvoří takzvaný ekokoridor, kudy migrují bez ohledu na kvóty od jihovýchodu panonské drůhy, od západu zase ty chladnomilné.

V roce 1991 bylo kaňonovité údolí řeky mezi Vranovem nad Dyjí a Znojmem vyhlášeno národním parkem. Je takřka zapomenuto, že se o něj, jakož i o zachování zdejší přírody, zasloužil rakouský občanský spolek pro záchranu Podyjí. Naštěstí se v osmdesátých letech minulého století podařilo zabránit chystané stavbě přehrady Býčí skála. Ta by měla pro ekosystém říčního toku Dyje nevratně zničující účinky.

Tahle nedávná historie stále přetrvává ve vzpomínkách pamětníků. Ti pamatují ještě doby, kdy se tu z hlásek a maskovacích úkrytů ozývalo spiklenecké „tady sokol, tady sokol, prohledejte čtverec G4“. Tajuplná odpověď na sebe pak nenechala dlouho čekat: „Tady orel,

tady orel, narušitel nezjištěn.“ Komunistický režim zde spustil Železnou oponu údajně jako ochranu před imperialistickými agresory, ve skutečnosti tímto ještě více opevnil koncentrační tábor zvaný Československá lidová demokratická republika, později tzv. socialistická, koncentrační tábor pro vlastní národy. A za ono ženižně-technické zařízení, které v padesátých letech tvořily vražedné dráty vysokého napětí, později změněné na signální, se normální smrtelník nedostal. Toto území naší vlasti představovalo jakousi terra incognita, sousedními Rakušany přezdívané Niemandland. I přírodovědný průzkum zde mohl probíhat jen na zvláštní povolení a pod dozorem ozbrojenců. Po nich tu dnes zůstalo jen málo: torzo zátarasů v Čížově a několik visutých mostů. A úzký most z Hardeggů přes Dyji už má zase ty u mostů běžné příčné trámy, tedy to, po čem se dá chodit a jezdit, to, co činí most mostem.

Znojensko, Podyjí nevyjimá, patřilo do Sudet, do oblasti s převládajícím německy mluvícím obyvatelstvem. Ještě dnes to potvrzují kamenné památky a jména místní i příjmení lidí žijících. Mnohé z kulturního dědictví je zapomenuto,

mnohé odvál čas. Jednoho sudetského rodáka si však zdejší rádi připomínají. Vnáší sem totiž jakýsi punc světovosti. Ano, po Charlesovi Sealsfieldovi alias Karl Anton Postlovi, spisovateli a katolickém misionáři mezi severoamerickými indiány je pojmenováno i výrazné vyhlídkové místo.

K Podyjí na Znojensku neodmyslitelně patří vinice, vinné sklípky a pochopitelně vinaři. Ochutnat zde můžete především zlatavé doušky. V sudech akátových, dubových i nerezových totiž zraje převážně bílé víno. Mnohaletá tradice a konzervatismus této profese určují zvolené odrůdy. A tak místní dávají přednost rýnskému, vlašskému a rulandskému bílému i šedému.

Pokud jste doposud zastávali názor, že vinařství je pouhé specializované řemeslo, pak při dramaturgicky propracovaném představení zvaném „ochutnávka vín“ rychle změníte názor. Ano, tady nemůže jít jen o rutinní činnost, tady jde přece o kumšt. O umění člověka v symbióze s tajemstvím půdy, s po staletí šlechtěnou rostlinou a se sezónními náladami přírody. Umění, jehož konečným produktem je pak sám nápoj pravdy.

Nuže, sepětí s přírodou a péče o krajinu jsou u vinařství zcela zřejmé. V případě ochrany divoké přírody národního parku je však potřeba návštěvníkům i místním stále něco vysvětlovat. Zkrátka, informační servis je tu nezbytností. Například, proč je nutné čelit zarůstání vzácných vřesovišť s koniklecem velkokvětým, křiváčkem českým či kudlankou nábožnou a dudkem chocholým. Proč je nutné omezovat v určitých zónách parku s výskytem užovky stromové, ještěrky zelené, jasoně dynmivkového, prýšce hranatého, kýchavice černé či vydry říční lidské aktivity. A konečně, proč je smyslem a cílem parku rozšiřovat území přenechané volnému přírodnímu vývoji, kteréžto v současnosti poskočilo z třiceti procent v době založení parku na dnešních procent sedmačtyřicet.

Pozitivní vztah k přírodním hodnotám patří k základní výbavě kulturního člověka. Vyznačuje se umírněností, respektem a pokorou. Neměli bychom na to, při naší lidské rozpínavosti a touze vše si podmaňovat, zapomínat. Ale tohle milovníkům vín a přírody vysvětlovat není třeba.

Miroslav Petr, Hradec Králové.

Květen 2017

Dr. Petr Munk Chiropraktik

1552 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
www.drpetermunk.com

Ordinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.

Tel.: 416/533-0005

ČESKO-SEVEROAMERICKÁ OBCHODNÍ A KULTURNÍ KOMORA INC.

CZECH – NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE
AND CULTURE

909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2

Tel./Fax: (416) 929-3432

E-mail: czechevents.novotny@gmail.com
www.czechevents.net

Národní park Podyjí

Karlovy Vary 2017

Pokračování ze str. 1

Jedná se o skutečnou naději nebo sebeklam? Pravdu si nelze ověřit, okolo je pouze kamení. Mladíka sleduje úředník – tajná policie nebo světská moc, či dokonce spravedlnost, která si klade na vše nárok. Za mladíka požaduje kameny, které jsou v okolí. Pro vesničany jsou bezcenné, proto je klidně dají, aby mladíka zachránili. Ovšem úředník zná právní klíčky a mezi kameny počítá i kameny domů obyvatel vesnice. V okamžiku, kdy vesničané mají přijít o své obydlí, mladíka vydají. V náznaku chce matka hodit kamenem po úředníkovi

Festival se koná i v budově krásného divadla

Foto: M. Gabánková

(vzpoula, revoluce nebo bezradnost?). Nevím proč mi tento snímek připomněl málo známý film brazilského režiséra Glaubera Rochy *Černý bůh a bílý ďábel* z roku 1964.

Hlavní cenu festivalu získal film *Křižáček* režiséra Václava Kadmký, který je adaptací básně Jaroslava Vrchlického o malém Jeníkovi, který utíká z domova a zoufalý otec (Karel Roden) se vydá v jeho stopách. Cena ekumenické poroty připadla filmu *Cukrář* (Cakemaker) – zde ocitují upoutávku, která mne neupoutala: *Po smrti svého milence se Thomas vydává do Izraele – do rodné země muže, kterého miloval. I navzdory předpokladům se stává cukrářem místní kavárny, jejíž majitelkou je vdova po zesnulém Oranovi. Ta však netuší, že nevyslovený smutek, který ji s cizincem spojuje se váže k jednomu a tomu samému muži. Jelikož jsem ani jeden z těchto filmů neviděl, nemohu hodnotit.*

Z českých a slovenských filmů, jsem ještě před festivalem viděl film, který získal dvanáct českých lvů Masaryk. Je o tom, jak diplomat Jan Masaryk bojuje se svými démony nejen na politické frontě, ale i v osobním životě.

Se svými démony bojuje i slovenský zpěvák Richard Müller (*Richard Müller - Nespoznaný*). Jestliže máme pocit, že jsme zpěváka Richarda Müllera před shlédnutím filmu neznali, tak ani potom, co jsem film viděl, jsem se tohoto pocitu nezbavil. Richard Müller dnes již šestapadesátiletý stále přitahuje diváky. Dokáže ze sebe vymáčkout na jevišti maximum, vypráví o svém životě, ale i o tom, co se mu v životě nepodařilo. Nepostižitelný je i pro Ivu Bittovou, s kterou nějakou dobu žil. Bittová o něm říká, že je plný energie, plný něčeho nevyzpytatelného, ale zrovna tak nedokáže rozumově vysvětlit, proč se jejich vztah rozpadl. Útěchou může být to, že Richard Müller je neznámý a nevyzpytatelný i sám sobě. Mezi českými a slovenskými filmy byl uveden i film Agnieszky Holland *Pokoi* (*Přes kosti mrtvých*). Odehrává se na polské straně česko-polského pohraničí. Milovnice zvířat

V Karlových Varech je i socha Karla Marxe

Foto: M. Gabánková

Janina Dušejková bojuje s myslivci, kteří nelítostně hubí zvěř. Janina je přesvědčená o tom, že příkázání *Nezabiješ* se vztahuje i na lesní zvěř. Nalezne i přátele, kteří ji pomáhají. Závěr filmu připomíná sci-fi, napětím detektivku, kamerou bychom ho mohli zařadit mezi přírodovědecké filmy.

V soutěži dokumentárních filmů byl i film Víta Klusáka *Svět podle Daliborky*. Daliborek žije v Prostějově se svou matkou a svým počítačem. Popírá holocaust a nemá rád jiné lidi než Čechy. Všechno mu nějak vychází až do okamžiku, kdy ho filmaři vezmou na zájezd do Osvětimi. Zde se setká s paní Liškovou, která v Osvětimi za války byla. Daliborek má však jiné informace: „Vězni měli kantýny, zacházelo se s nimi dobře, v Osvětimi byly plavecké bazény!“ Dojde ke konfrontaci mezi ním a režisérem Vítem Klusákem. Daliborkovi se jeho svět rozplyne, ze svého pokoje odstraní nacistické vlajky. Odstraní ze svého facebooku 100 neaktivnějších radikálů. Jestli se změnil skutečně, to je otázkou.

Ze čtyř rumunských filmů, které jsem na festivalu viděl, stojí za zmínku dokument *Tarzanova varlata* (*Quale lui Tarzan*) od Alexandru Solomona a film Julii Ruginy *Breaking News*. První nás zavede do Suchumi, hlavního města dnešní Abcházie. Podle legendy zde chtěl profesor Ivanov zkřížit člověka s opicí. Silný, ale méně inteligentní tvor by se hodil pro práci v dolech nebo do armády. Pokus byl neúspěšný, ale dodnes zde ve výzkumném ústavu pěstují v neutěšených podmínkách opice na pokusy. Vidíme eroticky vzrušené studentky, jak se zájmem tyto pokusy sledují a dělají si poznámky během mučení opic. V pozadí pak maširují veteráni abcházské armády, ozdobení množstvím válečných vyznamenání.

Každou chvíli můžeme vidět v novinách titulky *Breaking News*. Jako kdyby se televizní stanice předháněly v senzaci,

V Suchumi dominuje zase socha Tarzana

Foto: Internet

kteří přinášejí. Při jedné takové události zahyne reportér Alex a druhý reportér má natočit vzpomínkový film o svém kolegovi. Jediný, kdo o Alexovi něco ví, je jeho dcera, ale ta ho vidí spíše jako sobeckého člověka, který se nestaral o rodinu. Ze začátku odmítá natáčení, pak souhlasí a skutečně najde i něco pozitivního na svém otci.

Z dokumentů stojí i za zmínku katarský film *Vzpomínky v barvě khaki* (*A Memory in Khaki*) o syrské rezistenci. Zeptal jsem se režiséra Alfoze Tanjoura, jestli vidí podobnost mezi tím, co se stalo v Sýrii a Pražským jarem v roce 1968, kdy demokratizační proces v Československu byl rovněž potlačen tanky. Odpověděl, že ano i ne. Po Pražském jaru se jmenoval nenásilný protest v devadesátých letech. Tehdy tomu říkali *Syrské jaro* nebo *Damašské jaro*. Mnoha lidem se však tato cesta zdála málo radikální, což vedlo k dnešní situaci.

Závěrem bych se zmínil o s kanadským snímku z roku 2005 quebeckého režiséra Denise Côté o nejsevernějším městě v Quebecu, kam se můžete dostat autem Radissonu *Les états Nordique* (*Drifting States – Radisson*). Příběh začíná

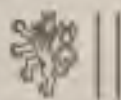
Daliborek se svou maminkou

Foto: Internet

v Montrealu, kde je Christianova matka v komatu. Christian ji odpojí od přístrojů a pak se vypraví na sever po silnici. Nejdále, kam to jde a dostane se právě do tohoto města, kde je vodní přehrada a kde žije pouze několik set lidí. Režisér tvrdí, že tento nízkorozpočtový film byl protestem proti quebecké kinematografii, která v té době točila pouze komerční filmy z Montrealu. Sam osobně jsem nikdy tento film v kanadské televizi neviděl.

Jak již jsem řekl, musel jsem z festivalu v úterý odjet. Ačkoliv jsem mohl jet zpátky již okolo čtvrté hodiny, první lístek zpátky byl v předprodeji až na osmou večer. V pondělí jsem se pro jistotu zeptal jestli přece jen nemají lístek na autobus, který by jel dříve. Měli na 18:30. Za mírný poplatek mně ho vyměnili. Když jsem přišel na autobusové nádraží, průvodčí mne odkázala na *posilový* vůz na nástupišti číslo 8. Na nástupišti číslo 8 však nic nebylo. Autobus v 18:30 odejel, ale *posilový* vůz tam nebyl ani v 18:30, v 19:00 ani v 19:15. Bylo mně jasné, že jsem, jak se na Slovensku říká: *Špekuloval a špekuloval až som přešpekuloval*. Jako správný Čech jsem na nástupišti brblal, což lezlo na nervy mladému muži se sluchátky na uších a s přítelkyní sedící na lavičce, který mě sdělil, že moji *story* již slyšel. I zastyděl jsem se za svou senilitu. Skutečně, co je těmto mladým lidem do toho, že jsem blbej. Po chvíli přijel dvoupatrový autobus, který nás odvezl s hodinovým zpožděním do Varů. Žádný film již jsem ten den neviděl. Druhý den, čili ve středu, když jsem šel z promítání a spěchal na poslední autobus do penzionu *Village*, mne zastavil tento mládenec, ale již bez sluchátek a řekl: „Já jsem se na vás včera na té autobusové zastávce tak neslušně obořil a mně to pak celou noc mrzelo.“ Snažil jsem se mu vysvětlit, že to nebyla jeho chyba. Objali jsme se a pak už jsem ho na festivalu neviděl. Škoda. Když jsem přišel do penzionu, tak mně sdělili, že můj pokoj není tak kvalitní, jako ten předchozí a že zaplatím místo pěti set korun pouze čtyři sta. A tak když jsem odjížděl v sobotu *neposilovým* vozem do Prahy, měl jsem přece jen dobrý pocit, i když vše bylo trochu jinak než jsem si představoval.

Aleš Březina – Karlovy Vary, Praha

Generální konzulát České republiky v Torontu

vyhlašuje výběrové řízení na pozici

ŘIDIČ

Základní požadavky:

- kanadské řidičské oprávnění skupiny G
- existující pracovní povolení podmínkou (Working Holiday visa nelze pro tyto účely akceptovat)
- profesní způsobilost
- adekvátní praxe v oboru
- časová flexibilita (večery, víkendy)
- znalost anglického jazyka slovem i písmem
- znalost češtiny/slovenštiny výhodou
- technická zručnost
- profesionalita, spolehlivost, samostatnost

Životopis ve strukturované podobě zašlete nejpozději do 17.7.2017

e-mailem na toronto@embassy.mzv.cz či faxem na 416-972-6991.

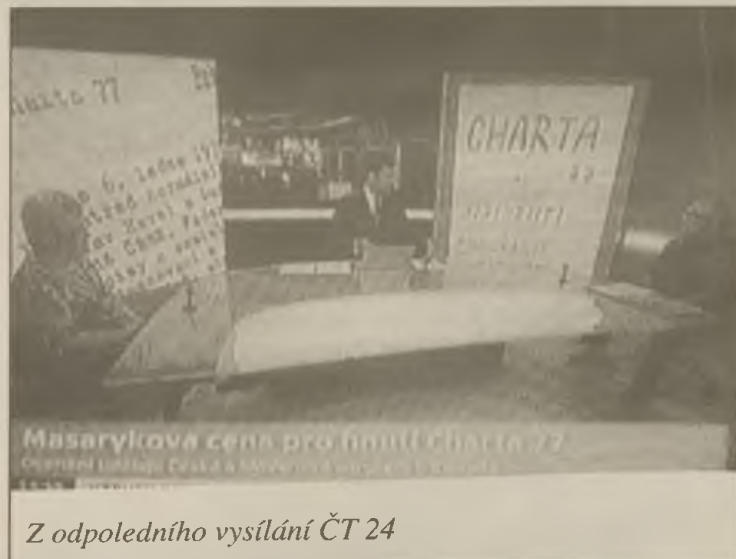
Nástup dle dohody.

66. kongres Českého a Slovenského sdružení v Kanadě

Tento kongres byl dobře připraven edmontonskou pobočkou a proběhl v přátelské atmosféře za účasti delegátů z poboček, byl přečten návrh rezolucí kanadskému ministerskému předsedovi a lídrům opozičních stran, jakož i českému ministerskému předsedovi a lídrům opozičních stran s výjimkou KSC a hnutí ANO. Rezoluce budou diskutovány výbory poboček a bude připravena konečná verze k odeslání.

Byl zvolen v podstatě stejný výbor celokanadského vedení, s tím, že dosavadní předsedkyně Míša Fuchsová se stala 1. místopředsedkyní a novým předsedou se stal již po deváté Miloš Suchma.

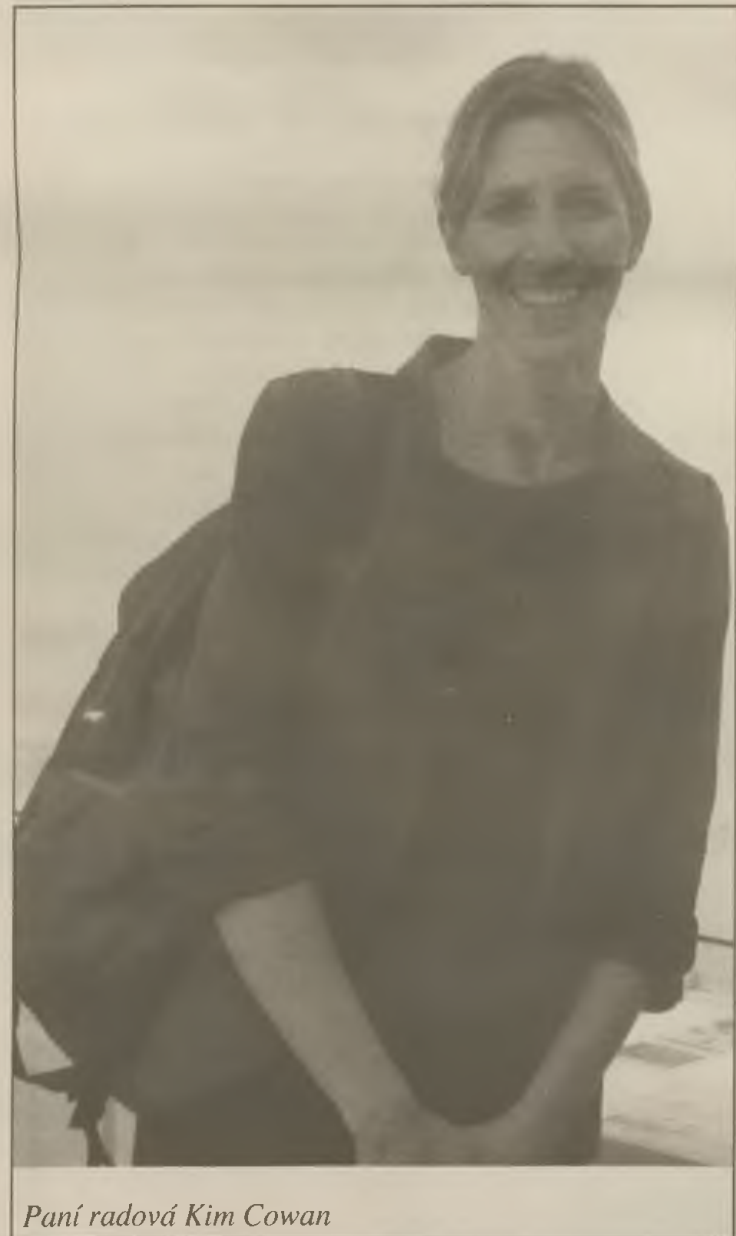
Na slavnostní večeri byly předány Masarykovy ceny těmto novým nositelům:

Z odpoledního vysílání ČT 24

Charta 77

„Charta 77 byla neformální československá občanská iniciativa, která kritizovala politickou a státní moc za nedodržování lidských a občanských práv, k jejichž dodržování se ČSSR zavázala při podpisu Závěrečného aktu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě (KBSE) v Helsinkách.“

Paní radová Kim Cowan

Bylo to seskupení několika set statečných lidí, kteří Chartu 77 podepsali a řada z nich skončila ve vězeních a podřadných zaměstnáních. Na druhé straně lidé byli nuceni podepisovat Antichartu, aniž znali obsah Charty 77. Tito lidé Charty 77 si zaslouží naší úctu a uznání u příležitosti 40. výročí Charty 77.

Lenka Storzerová

Lenka Storzerová vybudovala ve Victorii, Britská Kolumbie on-line knihkupectví czech-books.cz přes které distribuje knihy po celém světě. Za svou práci s českou komunitou a rozšiřování literatury byla odměněna Ministerstvem zahraničních věcí čestnou medailí. Tento rok přijala jmenování do funkce honorární vicekonzulky v hlavním městě Britské Kolumbie, Victoria.

Neela Heyrovská-Winkelmann

Vnučka nositele Nobelovy ceny Jaroslava Heyrovského studovala na PřF UK v Praze, obor molekulární biologie a genetiku, kde získala Mgr. 1992 summa cum laude. Během stipendia Cornellovy univerzity studovala postgraduální studium molekulární biologie na Cornell Graduate School of Medical Sciences, New York, Y.Y (1992-1997), kde v roce 1997 dosáhla titulu Ph.D. Od roku 1984 byla

Z večera v knihovně Libri Prohibiti

aktivní v čs. a mezinárodním nevládním ekologickém hnutí. Spolupracovala s federálním ministrem životního prostředí Josefem Vavrouškem v přípravném výboru na celosvětovou konferenci o životním prostředí a rozvoji UNCED (Rio de Janeiro 1992). V roce 1992 absolvovala také stáž u ekologických nevládních organizací v Indii a Malajsii. Od roku 2002 je majitelkou poradenské kanceláře s těžištěm využití obnovitelných zdrojů v České republice, zprostředkování informací z oboru v zemích EU a otázek legislativní podpory obnovitelných zdrojů. Byla asistentkou senátora Martina Mejstříka. Pracovala v Ústavu pro studium totalitních režimů. Je jednou z hlavních iniciátorů založení Platformy evropské paměti a svědomí, organizace 55 mezinárodních organizací včetně Českého a Slovenského sdružení v Kanadě. V současné době je výkonnou ředitelkou se sídlem v Praze a Bruselu.

Edward Brabec

Zajímal se všeobecně o krajanské dění a v roce 1998 se stal členem Českého a Slovenského sdružení v Kanadě, byl členem výboru a v roce 2009 se stal předsedou pobočky v Edmontonu. Vypomáhal při řešení problémů s počítači a stal se administrátorem celokanadské webové stránky ČSSK. Svou příkladnou obětavostí stmelil české a slovenské krajany, kteří se rádi scházejí na akcích, které pro ně výbor sdružení pod vedením Edwarda Brabce připravuje.

Pavel Jelen

Pavel Jelen vystudoval ČVUT, obor potravinářské stroje. Díky roku 1968 se mu podařilo studovat na Univerzitě of Minnesota, kde získal titul Ph.D. Po obhajobě strávil rok na University of Illinois jako post-doctoral fellow. Univerzita of Alberta mu nabídla místo profesora na potravinářské inženýrství a technologii. Jeho oborem se stalo zpracování mléka včetně zpracování syrovátky a jejích komponentů. Založil *International Dairy Journal* v Kanadě a z něho se stal mezinárodní časopis. Pavel Jelen obdržel několik ocenění od *American Dairy Science Association*, od *Canadian Institute of Food Science and Technology*, od roku 1990 je „Fellow

of the Institute of Food Technologists“, kteří P. Jelena ocenili cenou „Elizabeth Stier Award for Humanitarian Contributions related to Food Science“. Velkou radost mu udělala „Cena Emila Votočky“, kterou ho vyznamenali kolegové z pražské Vysoké školy chemicko-technologické v Praze, s nimiž již přes 25 let spolupracuje. Poslední ocenění jeho práce je prestižní cena Mezinárodní mlékařské federace (IDF) za celoživotní významný přínos v oboru Mlékařské vědy a technologie. Je druhý Kanadčan a první Čech, který tuto prestižní cenu obdržel. Za jeho vedení albertské pobočky SVU (Společnost pro vědu a umění) organizoval české umělce nejen pro členy SVU, ale i pro celou českou a slovenskou komunitu v Edmontonu.

mš

Letošnímu udělení Masarykovy ceny Chartě 77 předcházely dvě události v lednu letošního roku. První v češtině v Hale kostela sv. Václava, druhá v angličtině na Torontské univerzitě. Jelikož ČSSK v minulosti velmi výrazně podporovalo toto občanské hnutí bylo rozhodnuto, že na letošním kongresu v Edmontonu bude u příležitosti tohoto výročí udělena tato cena také Chartě 77. Masarykovu cenu obdrželi v minulosti významní Kanadčané, např. publicista John Reeves, historik a bohemista Gordon H. Skilling, politik a právník David Kilgour, významní krajane jako Vladimír Krajina, manželé Škvorečtí, bývalí političtí vězni manželé Ottovi, dlouholetý sokolský pracovník Jan Waldauf, dr. Josef Čermák, Jiří Corn, podnikatel Tomáš Baťa, bohemistka Markéta Goetz-Stankiewicz, hudební skladatel Oskar Morawetz, a také Milada Horáková, Václav Havel, Marta Kubišová a další. Původně měla cenu předávat Radmila Locherová zastupující, jak Ústředí, tak Torontskou pobočku. Jelikož však během Kongresu utrpěla vážný úraz, byl jsem tímto úkolem pověřen já, ačkoliv jsem osobně na Kongresu v Edmontonu nebyl přítomen. Z toho důvodu došlo také k opožděnému předání. Místo koncem června se předání uskutečnilo v pondělí 18. července 2017

Předávání Masarykovy ceny - zleva: Jiří Gruntorád (Libri Prohibiti, Jan Ruml (mluvčí Ch 77 v roce 1990), Jan Kozlík (1983), Petruška Šustrová (1985), Miloš Rejchrt (1980), Věra Roubalová (1992) a Aleš Březina (ČSSK).

Jako místo předání byla po dohodě s Jiřím Gruntorádem, který spravuje knihovnu Libri Prohibiti tato cena předána právě zde. Večernímu předání předcházela odpolední rozhovor v ČT 24, spolu se mnou vystoupila v televizi i Petruška Šustrová. Zdůraznila, že na Chartě 77 bylo důležité, že se spojily všechny opoziční proudy. V tomto hnutí byla zastoupena, jak levice reprezentovaná Petrem Uhlem, tak i pravice, kterou zastupoval Václav Benda. Další rozhovor byl pro Český rozhlas plus. Zde byla vysvětlena hlavně historie ČSSK. Samotnému předání byla přítomna zástupkyně Kanadského velvyslanectví v Praze - oddělení pro politické, ekonomické vztahy a veřejnou diplomacii Kim Cowan, někteří bývalí mluvčí Charty 77 a řada signatářů Charty 77. Bylo vzpomenu významné role, kterou Kanada sehrála v podpoře disidentského hnutí v Československu. Jiří Gruntorád připomněl zemřelého disidenta Jaroslava Švestku, který byl autorem knih *Orwellův rok* a *Deník dřevorubce*. Bývalý mluvčí Charty 77 Miloš Rejchrt ocenil přítomnost paní radové Cowan a vzpomněl na období, kdy disidenti byli součástí různých setkání. Mezi přítomnými byli i bývalý polistopadový ministr vnitra Jan Ruml nebo bývalý český velvyslanec v Izraeli Daniel Kumermann.

O týden později při návštěvě v Písku byl osobně vyznamován Ladislav Hejdaček o udělení Masarykovy ceny, za kterou krajanům v Kanadě děkuje.

abe

Edenvale Aerodrome
GATHERING of the CLASSICS
 LARGEST CLASSIC WINGS & WHEELS EVENT IN CANADA

Saturday August 12, 2017 - 10 am to 4 pm
 In Case of Rain - Sunday August 13th

Classic Autos & Motorcycles, Vintage & Classic Airplanes,
 Homebuilt, Ultralights, Helicopters, Jets, Static Displays,
 Saints & Sinners, Food and More for the Whole Family!

Adults \$15 Youths 10-17 \$5
 Children 9 and under FREE

EXPERIENCE EDENVALE AERODROME

A beautiful place to fly and dine

- Bistro 26 Restaurant
- Hangar Rentals
- Czech Manufactured Ultralight Aircraft for sale
- Self Serve Fuel Station
- Runway Lights
- Automatic Weather Observation Station (AWOS)

EDENVALE
 Aerodrome

BISTRO 26

5195 Hwy 26 East | Stayner, ON | L0M 1S0 | Tel: (705) 428.3112
www.edenflight.com | www.bistro26.ca | info@edenflight.com

For reservations please call (705) 428.4703 or email us at
info@bistro26.ca

Farnost sv. Václava v Torontu

Vás srdečně zve na

Svatováclavské posvícení

Neděle 1. října 2017

PROGRAM:

10.30 mše svatá ze slavnosti sv. Václava

12.00 oběd a přátelské posezení

Cena obědu \$16, děti do 12 let \$8

Vstupenky po nedělní bohoslužbě

nebo telefonicky: 416-532-5272

nebo email: t.kana@seznam.cz

Nutná rezervace, nejpozději do 24. 9. 2017!

Farnost sv. Václava v Torontu

Vás srdečně zve na

Svatováclavské vinobraní

V SOBOTU 23. ZÁŘÍ 2017

v hale kostela sv. Václava
496 Gladstone Avenue

PROGRAM:

18.00 hod. mše svatá v kostele

19.00 hod. večere v hale

Taneční zábava

hudební skupina Dušana Drobného

Vstupné: \$30.00 (včetně večere)

Studenti \$20.00 (včetně večere)

Vstupenky po nedělní bohoslužbě,

telefonicky: 416-532-5272

email: t.kana@seznam.cz

Nutná rezervace, nejpozději do 17. 9. 2017!

Možnost volit při volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky v roce 2017 v zahraničí

V případě, že se občan České republiky bude zdržovat v době voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky v roce 2017 v zahraničí, má právo volit a hodlá hlasovat na zastupitelském úřadě, má dvě možnosti jak postupovat, odvislé do určité míry od charakteru svého pobytu, a to zda jde o pobyt dlouhodobý či krátkodobý.

Při dlouhodobém pobytu v zahraničí umožňuje § 6 odst. 5 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o volbách do Parlamentu“), zapsání do zvláštního seznamu voličů vedeného zastupitelským úřadem nebo konzulárním úřadem České republiky, s výjimkou konzulárních úřadů vedených honorárními konzulárními úředníky (dále jen „zastupitelský úřad“) v místě pobytu. Na základě ustanovení § 6 odst. 5 zákona o volbách do Parlamentu vedou zvláštní seznam voličů zastupitelské úřady pro voliče, který má bydliště mimo území České republiky, a to na základě jeho písemné žádosti o zápis, doložené originálem, popřípadě ověřenou kopií dokladů potvrzujících totožnost žadatele, jeho státní občanství České republiky a bydliště v územním obvodu zastupitelského úřadu, kde má být zapsán do zvláštního seznamu. Žádost musí být doručena nebo předána zastupitelskému úřadu nejpozději 40 dnů před dnem voleb, tj. do 10. září 2017. Pro žádost o zápis do zvláštního seznamu voličů vedeného zastupitelským úřadem není žádný předepsaný formulář. V případě, že bude volič zapsán ve zvláštním seznamu voličů vedeném zastupitelským úřadem v zahraničí v místě svého pobytu, bude moci uplatnit své volební právo při volbách do Poslanecké sněmovny ve volební místnosti zřízené u tohoto zastupitelského úřadu.

Pokud se volič nebude vyskytovat v době voleb do Poslanecké sněmovny v územním obvodu tohoto zastupitelského úřadu, může mu tento úřad vydat na základě jeho žádosti podle ustanovení § 6a zákona o volbách do Parlamentu voličský průkaz, na který je potom oprávněn hlasovat v jakémkoliv zvláštním volebním okrsku v zahraničí a samozřejmě v jakémkoliv volebním okrsku na území České republiky. Na základě ustanovení § 6a odst. 2 zákona o volbách do Parlamentu může volič již ode dne vyhlášení voleb požádat o vydání voličského průkazu u příslušného zastupitelského úřadu, kde je zapsán ve zvláštním seznamu voličů, a to osobně do okamžiku uzavření zvláštního seznamu voličů, tj. 18. října 2017 do 16.00 hodin, nebo podáním doručeným nejpozději 7 dnů před dnem voleb, tj. do 13. října 2017; toto podání musí být v listinné podobě opatřené úředně ověřeným podpisem voliče nebo v elektronické podobě zaslané prostřednictvím datové schránky. Zastupitelský úřad voličský průkaz nejdlíže 15 dnů před dnem voleb, tj. 5. října 2017, předá osobně voliči nebo osobě, která se prokáže plnou mocí s ověřeným podpisem voliče žadajícího o vydání voličského průkazu, anebo jej voliči zašle.

Zákonem č. 90/2017 Sb., kterým se mění volební zákony a některé další zákony, byla s účinností od 13. dubna 2017 vypuštěna možnost žádat o voličský průkaz v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem, a to na základě vyhodnocení rizika, které je spojeno s elektronickým podpisem; zatímco doposud byl uznávaný elektronický podpis podle jména a příjmení spojen s „identifikátorem MPSV“, který umožňoval osobu jednoznačně identifikovat, nově je - v souvislosti s nařízením EP a Rady (EU) č. 910/2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce (nařízení eIDAS) - u kvalifikovaného elektronického podpisu jen jméno a příjmení.

Je třeba upozornit na skutečnost, že v případě zápisu do zvláštního seznamu voličů vedeného zastupitelským úřadem v zahraničí, bude tento volič automaticky vyškrtnut ze stálého seznamu voličů vedeného obecním úřadem, v jehož územním obvodu má místo trvalého pobytu. Pokud by tento volič potom v budoucnu chtěl volit na území České republiky, např. při volbě prezidenta republiky, která se budou konat v lednu 2018, bude nutné žádat zastupitelský úřad o vyškrtnutí ze zvláštního seznamu voličů. Tento zastupitelský úřad voliči vydá o vyškrtnutí ze zvláštního seznamu voličů potvrzení a toto potvrzení je nutné odevzdat před dnem voleb obecnímu úřadu, v jehož územním obvodu má volič místo trvalého pobytu, nebo v den voleb okrskové volební komisi, v jejímž obvodu má místo trvalého pobytu.

V případě krátkodobého pobytu v zahraničí je vhodnější volit při volbách do Poslanecké sněmovny v zahraničí na zastupitelském úřadě na voličský průkaz, který voliči vydá na základě ustanovení § 6a zákona o volbách do Parlamentu obecní úřad, v místě jeho trvalého pobytu, v jehož stálém seznamu voličů je zapsán. Na základě ustanovení § 6a odst. 2 zákona o volbách do Parlamentu může volič již ode dne vyhlášení voleb, tj. od 2. května 2017, požádat o vydání voličského průkazu u obecního úřadu, kde je zapsán ve stálém seznamu voličů, tj. v místě svého trvalého pobytu, a to osobně do okamžiku uzavření zvláštního seznamu, tj. 18. října 2017 do 16.00 hodin, nebo podáním doručeným nejpozději 7 dnů před dnem voleb, tj. do 13. října 2017; toto podání musí být v listinné podobě opatřené úředně ověřeným podpisem voliče nebo v elektronické podobě zaslané prostřednictvím datové schránky; obecní úřad voličský průkaz nejdlíže 15 dnů před dnem voleb, tj. 5. října 2017, předá osobně voliči nebo osobě, která se prokáže plnou mocí s ověřeným podpisem voliče žadajícího o vydání voličského průkazu, anebo jej voliči zašle, a to i do zahraničí; voličský průkaz lze zaslat na základě žádosti voliče i na adresu zastupitelského úřadu, kde se volič rozhodl hlasovat.

Volichský průkaz vydává jak obecní úřad, tak i zastupitelský úřad, záleží jen na tom, u jakého úřadu je volič zapsán v seznamu voličů. S volichským průkazem lze při volbách do Poslanecké sněmovny hlasovat v jakémkoliv volebním okrsku na území České republiky nebo jakémkoliv zvláštním volebním okrsku v zahraničí.

Podle ustanovení § 19 odst. 3 a 4 zákona o volbách do Parlamentu, při samotném aktu hlasování, volič po příchodu do volební místnosti prokáže svou totožnost a státní občanství České republiky platným cestovním, diplomatickým nebo služebním pasem České republiky anebo cestovním průkazem nebo platným občanským průkazem. Po záznamu ve výpisu ze stálého seznamu nebo zvláštního seznamu obdrží od okrskové volební komise (na území České republiky) nebo zvláštní okrskové volební komise (v zahraničí) prázdnou úřední obálku a sadu hlasovacích lístků. Neprokáže-li volič svou totožnost a státní občanství České republiky, nebude mu hlasování umožněno. Volič, který se dostavil do volební místnosti s volichským průkazem, je povinen tento průkaz odevzdat okrskové volební komisi nebo zvláštní okrskové volební komisi; ta jej přiloží k výpisu ze zvláštního seznamu (§ 19 odst. 5 zákona o volbách do Parlamentu).

Na základě ustanovení § 27 zákona o volbách do Parlamentu Státní volební komise dne 5. května 2017 určila losem Středočeský kraj jako kraj, kterému budou podřazeny všechny zvláštní volební okrsky v zahraničí. Z předchozího vyplývá, že všichni voliči, kteří budou volit v zahraničí na zastupitelských úřadech, budou volit kandidáty ze Středočeského volebního kraje.

Eva Bachletová v Toronte

Kanadská premiéra zbierky Evy Bachletovej *Vo večnosti slobodná*. Divadlo poézie a malých javiskových foriem, pri Torontskom slovenskom divadle uviedlo pásmo z tvorby slovenskej poetky pod názvom: *Popoludnie s Evou Bachletovou*. Po slávnostných službách Božích Zoslania Ducha Svätého v knižnici Evanjelického cirkevného zboru Svätého Lukáša sa 4. júna stretlo do tridsať zúčastencov bratov a sestier, aby si vypočuli hlboké vyznanie viery Evy Bachletovej *Vo večnosti slobodná*.

V réžii M. Valérie Tóthovej recitovali Sonia

Almanova, Jozef Šimčíško a Dušan Tóth. Recitátori sa predstavili v tom najlepšom svetle. Ich interpretácia silnej duchovnej poezie bola pravdivá, úprimná a nadovšetko dotýkala sa priamo srdce poslucháčov. Prítomní si žiadali scenár a niekoľko kusov výberu duchovnej poezie sa priamo na mieste rozchytalo.

Režisérka musela prisľúbiť, že aj zvukovo bude pásmo prístupné aj pre tých, ktorí sa popoludnia nemohli zúčastniť.

V prednese účinkujúcich sa autorka predstavila živá, nefaľšované pravdivá, pozývajúca do jej spoločenstva, ktoré je s Bohom pevné, čisté, žiarivé a v neposlednej miere pokladom. Ako napísala: *"Ty Pane vieš, kde zapáliš iné ohne a domovy, aby sa Tvoje svetlo v láske nestratilo."*

Dušan Toth v reflexii napísal: *"V jej živote je zakódovaná viera v Boha, ktorého nielen vyznáva, ale ktorý žije v jej srdci a ktorý ju sprevádza životom. 'Aký pokoj, údiv, cit, svetlo, keď Boh sa dotkne človeka, keď mu požehná.'"*

Ak nevyjdeme so svojou vierou do života, ak chcete aj na námestia – zostáva mŕtva. Bachletová sa teší z cesty životom, z každého kroka, z každej chvíle. Potom, aj konečná stanica jej života vytvorí: *"Pokoje v duši - to všetko - je veľký Boží dar."*

Nie je oslobodená od problémov. Nie je imúnna voči zlu, ktoré na ňu každodenne dolieha. Aj slová majú svoju melódiu a tam kdesi v podtónoch jej slov som cítil akýsi smútok, bôľ, trpkosť, sklamanie, ktoré vyvážila Bohom, ktorý je s ňou stále. Jej Boh a viera v Neho jej dáva rovnováhu, duchovnú silu prekonať zlé chvíle, ťažké dni: *"Neopúšť svoju radosť z Boha a ľudí... neopúšť ani mňa, keď ma stretneš."*

Viera jej dáva silu vidieť veci v pravom svetle, aké v skutočnosti sú, aké by mali byť. Viera jej dáva silu premeniť veci v dobro pre človečenstvo.

Etické princípy sú ako pevný plot okolo jej srdca a bezpečnou oázou, v ktorej sa cíti isto, chránená pred všetkými nastrahami.

Torontské slovenské divadlo si nemohlo vybrať lepší termín pre uvedenie Bachletovej poezie ako Deň Letnic, lebo Duch Svätý, Duch Kristov bol silne prítomný. Ľudia odchádzali povznesení z veľkého duchovného zážitku.

Rasťo Šulla, Kanada

Noc kostelů

Každým rokem koncem května nebo začátkem června se rozezní v podvečer zvony po celé České republice. Nastává *Noc kostelů*, která se stala v České republice již tradiční událostí, očekávanou mnoha tisíci zájemců. V letošním roce se zapojilo více než 1400 kostelů a modliteben a podle informací bylo v celé České republice během Noci kostelů zaznamenáno více než 450 000 návštěvníků.

Letos poprvé jsem měla příležitost se zúčastnit výstavou svých obrazů pod názvem *Čas sochy* na téma interpretace soch Matyáše Brauna v Kuksu *Ctnosti a neřesti* ve výstavním prostoru modlitebny Českobratrské církve evangelické v Praze – Vršovcích. Tento prostor je jedinečný tím, že se nachází v panelovém domě v podzemí v bývalém krytu z doby studené války.

Jan Škrob čte ze své sbírky *Pod dlažbou*

Z vernisáže

Program začal 9. června 2017 dětským představením *O lenochodech* Divadelní asociace Marky Míkové. Po vernisáži mé výstavy v šest hodin následovala hra Eugena Ionesca *Plešatá zpěvačka*. Dále účinkovali zpěváci Jarda Svoboda s doprovodem harmonia a Alžběta Trojanová s hrou na harfu. Večer zakončil autorským čtením básník Jan Škrob.

Tentokrát jsem zůstala pouze v jednom kostele, na rozdíl od minulých let, kdy jsme navštívili několik kostelů s různými programy. Mnohé z nich jsou během roku těžko dostupné.

Noc kostelů vznikla v roce 2005 ve Vidni (*Lange Nacht der Kirchen*) a během čtyř let se spontánně rozšířila po celém Rakousku. V roce 2009 se připojily svou účastí i kostely v Brně a Plzni. Příští rok bude 25. května. Bylo by pěkné, kdyby se tato myšlenka rozšířila do Toronta.

Maria Gabánková

Fiddler's Dell Bar & Grill

Fully Licensed

Family owned & operated since 1954

European & Canadian Cuisine

Slovak and Szegedin Goulash with Dumplings,
Fried Cheese, Schnitzel, Jaeger Schnitzel,
Chicken Paprikash, Perogies.
and many more items on the menu.

Sun. Mon. Wed. Wings Night & Daily Specials

20 Domestic & Imported Beers on Tap.
Pilsner Urquell, Czechvar.

Watch all Sporting Events on 6 TVs.
Heated Patio with TV.

781 Annette Street @ Jane Street
Toronto ON M6S 2E4
Jozef Karol Tel. 416 767 8882

MARIA GABÁNKOVÁ

ČAS SOCHY

variace na sochy Ctností a Neřestí Matyáše Brauna

Výstava v Rentzově muzeu v Kuksu

Potrvá během měsíce srpna

Zahájení 29. července 2017 v 17 hodin

www.paintinggallery.net
e-mail: gabankova@paintinggallery.net

Kanadská reflexe

Myslím si, že každý z nás, Kanadčanů, by měl jednou za svůj život navštívit hlavní město Kanady – Ottawu – prvního července, tedy v den jejího zrození. Oslavy to jsou vždy velice mohutné, partnerem, otevřel v roce 1964 v Hamiltonu, Ontario, na Ottawa Street. Dnes tam před ním stojí velká jeho socha, nemůžete místo minout. Byznysu se dařilo a v době jeho smrti, jak statistiky ukazují, bylo *Timů* v Kanadě již 40, v roce 2013 rovných 4600!! Po jeho smrti jeho obchodní partner odkoupil od rodiny podíly a podnikání se daří dál! Dnes už si nedovedeme představit ani jedno nákupní středisko nebo ulici, kde bychom někde v blízkosti nezahledli jeho poutací logo, určitě by nám scházelo! Dalo by se skoro říci, že je jedním ze symbolů Kanady. Když přiletí na návštěvu moji vnuci z Hong Kongu, jejich první cesta je vždy k *Timovi*!

Kryštof Kolumbus

Foto: Internet

zábava, bez problému se vám se všemi komunikuje i žertuje a je tím i snadné plně prožívat probíhající okamžiky. Jak vám to zní? Úplně magicky, že? A teď si toto prostředí promítněte do velikosti města Ottawy. Neskutečné? Ano, i já jsem to zprvu tak cítila, když jsme chodily (moje sestra, obě dcery a já) po zaplněných ulicích a chodnicích města. Oblečeny do červeného, celý svět se nám jevil v růžovém oparu, bezproblémový, prožívala jsem pocit sounáležitosti, momenty pohody a spokojenosti. Na místo aut silnice byly přeplněny živými tvory a tvořícími se hloučky lidí, kteří sdílejí stejné zaujetí pro určitou věc, vede psychologicky k získání pocitu jistoty, že někam patříme. Bez rozdílu barvy pleti. Tento pocit jistoty a sounáležitosti byl oním stěžejním vjemem tohoto dne.

S naším výletem bylo ale také spojeno pár problémů, jednak s ubytováním, i když jsem hotelový pokoj hledala již kolem Vánoc. Dostala jsem jen na jednu noc a byl kousek za městem, což nevalilo, ale na druhou noc volná postel nikde nebyla. Často jsem slyšela: „*Ubytování na tyto dny si musíte shánět již rok předem!*“ Hmm, dobrá. Nechtěla jsem tomu věřit, co slyším, ale když jsem potom viděla ty tisíce návštěvníků, tak jsem uvěřila. Takže jsme v Ottawě zůstaly celý den, naše saky pak byly poskládány v autě, ale ráno jsme musely řešit další problém. Parkování!! Stálo nás to pár hodin ranního spánku, ale ještě před šestou jsme přijely ke známému městskému tržišti *ByWard market* a pár míst k zaparkování se zde ještě našlo, hurá! Nechodila jsem však každou hodinu házet dolary do časového měřidla. Oni mně zas nezapomněli poslat později účet. A co s načatým brzkým ránem? Nejdříve vydatná snídaně, následovala procházka městem, tolik se toho tady dá vidět, kde začít? V deset hodin začínal program na Parliament Hill, měly jsme to tak akorát. Zůstaly jsme samozřejmě i na večerní ohňostroj a kolem půlnoci jsme se vydaly na cestu zas o kus dál s tím, že cestou u každého ubytovacího zařízení zastavíme, snad se někde nocleh najde. Měly jsme ale smůlu, nikde nic, takže asi kolem čtvrté ráno jsme dorazily do historického města Kingston, ležícího u jezera Ontario, kde jsme měly sice ubytování rezervované, ale s nástupem až kolem poledne. Rozhodly jsme se proto pospat si pár hodin v autě poblíž *Tim Horton*, na parkovišti. Bylo to velmi šikovné místo, hned blízko k ranní dobré kávě, haha! Jak mladí tak i staří k *Timovi* si rádi zajdou, pro mne je náhražkou za evropské cukrárny a kavárny, i když se to srovnat plně nedá, najdou se skoro na každém rohu a věřím, že i vy si tam pro/na kafe rádi zajdete a koupíte někdy i nějaký ten koláč k tomu, pokud nám to svědomí dovolí, že?

Kdo to byl *Tim Horton*? Takže tedy, *Tim*, narozen v Cochrane, Ontario, 1930, byl kanadský velmi úspěšný hokejista. Premiéru na ledě, coby profesionální hráč, měl v roce 1950 a jeho prvním klubem bylo Toronto Maple Leafs, později hrál i za jiné NHL kluby. Jeho hokejová kariéra trvala až do jeho smrti v roce 1974, kdy zřejmě pod vlivem alkoholu po oslavách vítězství

svého klubu a rychlé jízdě, na dálnici u St. Catharines, Ontario, havaroval. První *Tim Horton donut shop*, se svým obchodním partnerem, otevřel v roce 1964 v Hamiltonu, Ontario, na Ottawa Street. Dnes tam před ním stojí velká jeho socha, nemůžete místo minout. Byznysu se dařilo a v době jeho smrti, jak statistiky ukazují, bylo *Timů* v Kanadě již 40, v roce 2013 rovných 4600!! Po jeho smrti jeho obchodní partner odkoupil od rodiny podíly a podnikání se daří dál! Dnes už si nedovedeme představit ani jedno nákupní středisko nebo ulici, kde bychom někde v blízkosti nezahledli jeho poutací logo, určitě by nám scházelo! Dalo by se skoro říci, že je jedním ze symbolů Kanady. Když přiletí na návštěvu moji vnuci z Hong Kongu, jejich první cesta je vždy k *Timovi*!

Za ušetřené peníze za nocleh jsme se pak vydaly na nezapomenutelnou večerní projížďku lodí po Ontarijském jezeře kolem *Thousand Islands* (Tisíc ostrovů). Moje sestra, žijící v Čechách, byla zážitky přímo nadšená a kafe od *Tima* přímo miluje!

Jak jsem slyšela, tak letošní oslavy byly vskutku velkolepé. A nejen v Ottawě. Pořádala se kulturní představení, nescházela bohatá květinová výzdoba v barvách červené a bílé a kam oko dohlédlo visely vlajky. I já jsem si jednu pověsila, ale ne tu, co mi poslal poštou zdejší poslanec ve vládě. Brala jsem to jako příkaz. Že jsme museli mávat prapory na 1. máje, chodit v průvodu a ještě k tomu s pionýrským šátkem kolem krku, toho bylo dost, to stačilo. To, že jsem svoji vlajku vyvěsila, bylo moje svobodné rozhodnutí. A kde jsem slavila? Správně po kanadsku - na chatě! Koupila jsem si k tomu *Molson Canadian Beer* (pivo) a dortik s červeným a bílým krémem. Víte, že *Molson Brewery* (pivovar) je nejstarším pivovarem v Severní Americe a pořád se zde ještě pivo vaří? Založil ho John Molson, který jako osmnáctiletý v roce 1782 připlul z Anglie do Kanady, usadil se v Montrealu a v květnu 1786 už bylo první pivo na světě! Byl to podnikavý mladý muž, v té době v Montrealu žilo hodně Angličanů a Irů, ceny vína, rumu a portu rostly, a tak ve výrobě piva uviděl svoji příležitost. To se mu vyplnilo, pivo šlo na odbyt, není se čemu ale divit, když se láhev prodávala za pět centů!! Nezůstal ale jen u výroby piva, brzy otevřel i pilu. Molson byla také první společnost s parními loděmi převážející cestující a zboží mezi Quebecem a Ontariem. Založil i banku, která později splýnula s Bank of Montreal. V jeho šlépějích pokračovali jeho tři synové.

Aspoň trochu z historie... Jak se asi určitě všichni pamatujeme ze školy z hodin zeměpisu, objevení Ameriky se přičítá italskému mořeplavci, navigátoru, dobyvateli a kolonizátorovi Christopheru Kolumbusovi. Pod záštitou katolických španělských monarchů se celkem čtyřikrát plavil přes Atlantický oceán a přičinil se tak o permanentní evropskou kolonizaci Nového světa. Při jeho první plavbě v roce 1492 připlul k břehům Ameriky, namísto do Japonska, kam měl původně namířeno. Sice Vikingové v jedenáctém století také připluli ke severozápadním břehům Ameriky, ale nezaložili zde žádnou osadu. O pět let později po Kolumbovi, dalšího italského mořeplavce, Johna Cabota,

zplnomocněného anglickým králem Henrym VII, vitr přivál ke stejným břehům a připisuje se mu i první průzkum jejího vnitrozemí. Pro Francii, v roce 1534, uplatňuje nárok na kus Nové země Jacques Cartier, který přistál na Gaspé Peninsula (poloostrov) a kam se i za několik let vrací a zakládá zde kolonii. Byl to on, kdo pojmenoval Kanadu a to z původního indiánského slova Kanata, což znamená vesnice. O padesát let později (1583) dobrodruh, voják, cestovatel i námořník Sir Humphrey Gilbert po několika neúspěšných výpravách připlouvá na Newfoundland a uplatňuje nárok pro Anglii. Důležité místo v kanadské historii patří Francouzi Samuelu de Champlain, *Otcí Nové Francie* – navigátor, kartograf, průzkumník, zeměměřič, etnolog, diplomat i kronikář, který jako první zmapoval přesně a podrobně pobřeží a pomáhal i s jeho osídlením v počátcích 17. století. V roce 1608 založil francouzskou kolonii v místech dnešního Quebec City, kde i on sám po zbytek svého života žil. Jako průzkumník se dostal mj. až ke Great Lakes (Velkým jezerům) a všechny své cesty poctivě zakreslil a zaznamenal. Byl to ale také první Evropan, který použil pušky (powder guns) v bojích s Indiány (Iroquois). Důležitá bitva se odehrála u Quebec City v roce 1759 mezi Francouzi a Angličany, známá jako *Battle of the Plains of Abraham*, nebo i jako *Battle of Quebec*, kde Angličané zvítězili a toto vítězství mělo velký vliv na pozdější uspořádání Kanady.

První červenec roku 1867 je dnem, kdy se tehdejší provincie New Brunswick, New Scotia, Quebec a Ontario spojily a zformovaly The Dominion of Canada, britskou zamořní državu, v dnešní době již samosprávný stát v britském společenství národů. Jako hlavní město byla vybraná Ottawa, původní jméno *Bytown*, kvůli svému centrálnímu položení. V té době byla průmyslovým městem, dřevařský průmysl se rozmáhal, pil přibývalo a stavěla se železnice. Dnes je to naopak – žádný průmysl, jen vládní budovy, university a překrásné okolí. První prime minister byl Sir John A. MacDonald. Ostatní provincie vstupovaly do konfederace postupně, jako poslední byly Nunavut (1999) a Newfoundland (1949). A mohla bych psát a psát... Historie Kanady je určitě velice zajímavá a pestrá, proč neotočit pár stránek a neoprášit si své vědomosti?? České dějiny máme určitě v malíčku, proč si do druhého nedat i kanadské, pokud tam ještě nejsou??

Přiznávám, Kanadu mám projetou z Ontaria až do Vancouveru křížem krážem dvakrát a pak i nahoru až do Northwest Territories, ale východní provincie zatím neznám. Jen z fotografií a ty jsou úžasné. Mám to ale v plánu a na přednostním místě. Příště vám ale povím, jak jsem v rámci poznávání Kanady šlapala po stopách zlatokopů v době Zlaté horečky Chilkoot Trail, obávané Golden stairs (Zlaté schody) a navštívila i hrob dobrodruha, zlatokopa, lovce i cestovatele Čecha Jana „Eskymo“ Welzla v Dawson City na Yukonu. Bylo to dobrodružné!

Přeji i vám hlavu plnou plánů a neutuchajícího elánu!!

Nad'a Humlová - Červenec 2017

Ottawa

Foto: M. Gabánková

In Vino Veritas

Máte rádi víno? Většina asi ano a tak vám nabízím malé povídání, které se vína týká, povídání nabízím uzavřené tak trochu do pražské lokality, protože knižních titulů a dalších dokumentů o víně je nepřeberné množství a z nejrůznějších úhlů pohledu a tak jsem následující lokální omezení zvolila úmyslně.

O vínu se říká, že je nápojem králů. V Čechách a v Praze to platí dvojnásob, neboť u nás se o rozšíření vína postaral především český král a také císař římský Karel IV. Rozvoj každého města a tudíž i Prahy byl a je ovlivněn řadou faktorů, které se podílejí na jeho růstu a charakteru. A právě vinohradnictví představovalo pro Prahu jedno z hospodářských odvětví, které ve značné míře vývoj města ovlivnilo. Jak šla později doba, uvedený vliv poněkud slábl, přesto je stále možné v Praze na mnoha místech dohledat dávnou existenci vinohradnictví. Stojí za zmínku si připomenout nemalou řadu současných místních pojmenování, jejichž názvy jsou od vína odvozené. V Praze máme Vinohrady, Vinohradskou třídu, ulici Podvinný mlýn, Viničnou, Vinařskou, Vinopalnickou, Na viničkách, Pod vinicí, Na vinobraní, Vinice jako část obce, impozantní raně barokní viniční sloup se sochou sv. Václava od Jana Jiřího Bendla na pražském Křižovnickém náměstí, pražská domovní znamení jako například Dům u modrého hroznu v Husově ulici z konce 18. století, Dům u zlatého hroznu na Malostranském náměstí, městská část Praha 9 má ve svém znaku tři pnoucí se vinné sazenice, a našlo by se toho určitě ještě víc.

Původní divoká vinná réva má hodně starou historii, stejně tak její první vysazování. Už ve třetím století Římané vysazují vinnou révu v oblastech za Alpami a tudíž i na našem území kolem dnešní Pálavy. Svědčí o tom archeologické nálezy vinařských noží v této lokalitě. Každopádně v Čechách je pěstování a konzumace vína spojována s Kelty a Germány. A opět jako němi svědkové jsou archeologické nálezy, kdy se do hrobů ukládaly nádoby pro pití vína z kovu, zlata, stříbra, bronzu, keramiky. Jeden z nejbohatších kosterních hrobů s těmito nálezy byl objeven v dnešním pražském Bubenči. Původní víno to dnešní moc nepřipomínalo, sladilo se medem a dochucovalo vanilkou, nápoj připomínal spíše aperitiv.

Vinohradnictví bylo úspěšné po mnoho století. Už prý ve století devátém, podle pověsti, daroval moravský kníže Svatopluk českému knížeti Bořivojovi sud vína. Každopádně už tehdy byly zakládány vinice u Mělníka, přímo kněžnou Ludmílou a je tu další pověst, podle které se práci na tamních vinicích s oblibou věnoval syn přemyslovského knížete Vratislava, Václav, později svatořečený. Svátý Václav je patronem vinařství a ochránců vinohradů, takže na jeho „pracovní“ pověsti asi něco pravdy bude. Jeho socha bývá často součástí viničných sloupů, u nohou mívá sud a hrozen.

Od 10. do přibližně 13. století se rozvoj vinohradnictví přesouvá od prostých zemědělců do klášterů a kostelů, kde právě v křesťanství představuje víno jeden z důležitých symbolů Krista a víry. V pradávném nápoji života je ukryta pravda, nesmrtelnost a moudrost, jsou v něm obsažena i slova Ježíše Krista pronesená při poslední večeři k apoštolům, když pozvedal kalich s vínem.

V roce 1057 daroval vinice kníže Spytihněv II. kolegiálnímu kostelu v Litoměřicích. V roce 1101 existuje písemná zmínka o moravském vinohradnictví kláštera Benediktinů v Třebíči, roku 1195 Premonstrátů u Znojma, 1202 Cisterciáci na Velehradě, konkrétní vinice v Hustopečích, Kobyli, Přitlukách. Ve 12. století se k zájemcům o vinohradnictví připojuje šlechta a královská města. Jmenujme zejména Lichtenštejny s vinicemi v Mikulově a Pálavě. V polovině 13. století jsou zde opět podnikaví Cisterciáci, tentokrát v Žemosekách, kde dokonce vyhloubili první dokonale vinné sklepy. Vypěstovaným vínem zásobovali také své kláštery v Německu, přepravu zajišťovali po Labi. Díky podnikání klášterů se vinohradnictví dále rozvíjí, plochy vinic se zvětšují, začínají se pěstovat odrůdy z Francie a Německa. V počátku 14. století vzniká i určitá ochrana vinohradnictví v našich zemích Janem Lucemburským, který vydává zákaz šenku rakouských vín v Brně v době od sklizně až do Velikonoc. Vzniká profese ochutnávačů, kteří provádějí důslednou kontrolu dopravovaných vín ve všech městských branách v Brně. 14. století představuje opravdu nevídaný viniční rozvoj, v kronikách jsou vinice popisovány velmi podrobně a stejně tak je v zápisech pravidelně zmiňováno počasí s krutými mrazy a vinice tím poškozené nebo přímo zničené. Rovněž ve výtvarném umění se často objevuje motiv práce prostých lidí na vinici, okopávání, řezání révy, sběr hroznů a lisování.

O povznesení vinohradnictví se u nás nejvíce zasloužil, jak již bylo naznačeno, král Karel IV. Ten nechal přivést ze země svého mládce z Francie, konkrétně z Burgundska, keře révy a nechal je vysázet kolem Prahy. Roku 1358 vydal privilegium, v němž nařídil vysazovat vinice „Chtějící z vlastní vůle a naší nekonečné laskavosti, jakož i s pomocí Boží, zlepšit stav našeho království a

všech jeho obyvatel, nařizují zakládati vinice na všech horách ležících v okruhu tří mil okolo Prahy, obrácených k poledni. Kdo vinici založí, bude po dvanáct let od všech daní a dávek osvobozen.“ Zároveň vydal viniční právo na ochranu a podporu vinic, zřídil v Praze a dalších městech úřad perkmistra hor viničních, který dohlížel na dodržování práva.

Pěstování révy vyžadovalo značnou dovednost a zkušenost, takže Karel IV. povolal do Čech odborníky z ciziny, aby naše vinaře všemu naučili. Zanedlouho vydal ustanovení o zákazu šenkování a dovozu cizích vín. Vinaře osvobodil od daní a k podpoře vývozu českých vín se vzdal poplatků a cel. Vinice se díky tomuto promyšlenému systému rozšířily v okolí Prahy, na Lounsku, Rakovnicku, Mělnicku, Karlštejnsku a Bolešlavsku. V dalším století plným válek však mnoho vinic zaniklo. V této době již existoval doklad o soupisu všech vinic tzv. gruntovní knihy – v evidenci vinic se však v nemalé míře počaly objevovat nejrůznější podvody majetkové a totéž v kvalitě vlastních vín. V této době se také uherský, český a římský král Rudolf II., sídlící navíc v Praze, velice snažil ve vinohradnictví nastolit pořádek, ale pozitivních výsledků příliš nedosáhl. Následující třicetiletá válka opět zpusťovala vinice, jejich rozlohy prudce klesly, neobnovovaly se, přednost se začala dávat ovocným sadům. Malý zájem o vinice trval poměrně dlouho. Nezájem o vinice umocnilo i zrušení roboty, kdy na místo těžké práce v zemědělství se začal všestranně rozvíjet průmysl především textilní, sklářský, hutnický, těžba uhlí a další. Přesto v této době vznikla první střední vinařská škola na Mělníce, v čemž se odrazilo silné obrozenécké vlastenectví. Konec „století páry“ je pro vinnou révu katastrofický, v roce 1890 jsou vinice na celé Moravě napadené révokazem a odumírají. Současně je pití vína stále více nahrazováno pitím piva a kořalek.

Vinaři se nevzdávají a 20. století začínají se sadbou odolných sazenic s vysokým vedením révy, vychází odborný časopis „Vinařský obzor“, v roce 1995 je schválen viniční zákon. Dochází k privatizaci vinic a k mohutnému rozvoji v sortimentu vín, roste konkurence, ve které přežívají jen ti nejlepší. Rozsah povídání neumožňuje promluvit o každoroční bance vín a vinařích, kteří stojí za nejlepšími značkami – tak třeba jindy.

Závěr povídání bude ještě krátce patřit pražskému vinohradnictví současné doby. Proti době Rudolfa II., která představovala kolem 700 hektarů vinic kolem Prahy, nazývané „městem vína“, je situace zcela odlišná, nikoli však nezajímavá.

Pražský Hrad se může pochlubit svatováclavskou vinicí původem z roku 1396, kdy patřila správci kaple sv. Jana Křtitele. Od roku 1990 patří Správě Pražského hradu i včetně klasicistní Richterově vily, postavené z původního vinařského domu. V letech 2006–2008 byla vila, okolní park a vinice rekonstruovány a zpřístupněny veřejnosti. Vinice je osázená odrudami Rulandské modré a Ryzlink rýnský v celkovém počtu 2500 hlav. Rulandské modré je vzpomínkou na Karla IV, který poprvé tuto odrudu do Čech přivezl z Francie. Další pražskou vinicí je Máchalka ve Vysočanech. O té je zmínka už ve 12. století, ve 20. století byla změněna na meruňkový sad. Pak byla zakoupena spolkem Vinařského družstva sv.

Václav a následně obnovena. Její rozsah jsou necelé 2 ha, na odrůdy je však velice bohatá – Rulandské bílé, Ryzlink rýnský, Müller Thurgau, Muškát moravský, Modrý Portugal a další. Nesmíme zapomenout na vinici sv. Kláry v Tróji. Původ vinice je velmi starý, rozloha 3,5 ha. Dnes patří pod správu Pražské botanické zahrady, která intenzivně pracuje na jejím dokonalém obnovení s odrudami Ryzlink rýnský, Ryzlink vlašský, Sauvignon, Tramín červený, Rulandské šedé a další. Vzhledem k prudkému svahu pozemku bez terasové úpravy je možné ošetření výhradně ručně, což ale kvalitě vína prospívá. Do výběru je třeba připojit slavnou vinici Grébovku v Havlíkových sadech na Vinohradech s rekonstruovaným viničním altánem, dále vinici Modřany, která fungovala až do roku 1929, pak byla zničena mrazem a svaz zahrádkářů ji uvedl

Grébovka

Foto: Internet

znovu do života, první úroda byla sklizena v roce 1989, vinice pojme až 16500 vinných hlav. Zajímavá je komorní vinička na Vyšehradě, vzniklá novodobě při rekonstrukci zdejšího parku. Pěstují se zde odrůdy Bianca a růžové Festivee a Marlen. Víno z Vyšehradu se nalézá jen velmi zřídka, je určeno pro slavnostní přípitky nebo jako raritní dárek pro významné hosty. Zbývá už jen jediné, děkovat, že přírodní podmínky pro naše vinice jsou tak dokonalé, že naše vína jsou delikátní, s projevem jemných aromatických látek, kořenité plností, jedinečné kvality a mnoha zdraví prospěšných látek. A nepřestat děkovat, že byl našim králem Karel IV. Byla bych hodně spokojená, kdybyste si při tomhle čtení, anebo hned po něm, dopřáli sklenku nějakého dobrého vína – udělali byste mi radost!

Jana Fafejtová – Praha

Chtěli byste sledovat a ovládat televizní vysílání z pohodlí vaší pohovky?

Kábllovka

online TV

The future of IPTV

Za jednu cenu \$28.99 na měsíc máte dvě služby – Kábllovka.com i OnlineTV1.com

Česká a Slovenská televize ... jednoduše a bez počítače! ☎ 1-970-300-2044

Kvalifikace MS: Norsko - Česko 1:1

Červnový termín je prostě pro českou fotbalovou reprezentaci prokletý. Národní tým v kvalifikaci mistrovství světa 2018 jen remizoval 1:1 v Norsku a postup do Ruska se tak vzdálil. Češi ztrácejí na druhé Severní Irsko již čtyři body a uniká jim tak naděje na případnou baráž. Po gólu Gebre Selassieho přitom vedli, druhý poločas na stadionu Ullevaal ale nezvládli. Vikingové vůbec nezačali jako odevzdaný tým, jehož šance na postup už jsou jen pramalé. Naopak, Tarik Elyounoussi hned na úvod po jednoduché akci jen těsně minul Vackovu branku. Češi přijeli vyhrát a tři body potřebovali o to víc, že Severní Irsko v podvečer zvítězilo v Azerbájdžanu, což do Jarolimova postupového scénáře vůbec nezapadalo. Hosté mnohem více spoléhali na kombinaci, zpočátku však měli povážlivě průchozí defenzivu. Nástup do druhé půle patřil českému týmu. Krměnků nejprve zazdil nadějný brejk a Souček o chvíli později trefil prudkou střelou břevno. Trest přišel vzápětí. Sivok hasil chybu v defenzivě faulem na T. Elyounoussiho a nařízenou penaltu Söderlund bombou pod břevno proměnil.

	Skupina C				
1. Německo	6	6	0	0	27:1 18
2. Sev. Irsko	6	4	1	1	11:2 13
3. Česko	6	2	3	1	9:5 9
4. Azerbájdžán	6	2	1	3	3:9 7
5. Norsko	6	1	1	4	6:10 4
6. San Marino	6	0	0	6	1:30 0

Litva-Slovensko 1:2 (0:1)

I vzhledem ke komplikovanému závěru si naopak slovenští fotbalisté udrželi naději na postup na MS. Ztrácejí sice čtyři body na vedoucí Anglii, ale v případě dalšího vítězství by si zajistili druhé místo ve skupině. Vedoucí branku Slovenska vstřelil v 32. minutě Weis z nahrávky Hamšíka. Druhá branku vstřelil Hamšík z přímého kopu přes zeď v 58. minutě. Teprve v posledních vteřinách zaznamenal jediný gól domácích Novikovas.

	Skupina F				
1. Anglie	6	4	2	0	10:2 14
2. Slovensko	6	4	0	2	12:4 12
3. Slovinsko	6	3	2	1	6:3 11
4. Skotsko	6	2	2	2	9:10 8
5. Litva	6	1	2	3	6:11 5
6. Malta	6	0	0	6	2:15 0

Jágra konec na Floridě překvapil: Spousta lidí neví, co se tam stalo!

Kladno - 24. 7. 17 (sport.cz) Z jeho slov je patrné, že konec po těch sezónách strávených na Floridě ho překvapil. Hokejový útočník Jaromír Jágr se však k rozchodu s Panterou nechce vracet a doufá, že nakonec půjde o tu nejlepší věc, která se mu přihodila. Ani více než tři týdny poté, co se v NHL stal volným hráčem, ještě nové angažmá nemá, jednání však probíhají. „Momentálně ale nevím, jak to se mnou v příští sezóně bude,“ řekl Jágr v pondělí po poledni poté, co v Kladně absolvoval trénink s A týmem Rytířů, jejichž je majitelem.

863 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080

Restaurant Prague Restaurace Praha

Nyní jsme otevřeni

Úterý 17-21
Středa 17-22

Čtvrtek-sobota 12-22
Neděle 12-21

Máme nejlepší řízky a točíme evropské pivo

Come to "Czech" us out!

Na oběd můžete přijít od čtvrtka do neděle
Prague Restaurant je vhodná pro svatby a jiné oslavy.
Je zde krásný pohled do parku.

416/289-0283

450 Scarborough Golf Club Rd
Scarborough Ontario M1G 1H1

www.pragerestaurant.ca
FB: Prague Restaurant
Instagram: PragueRestaurant

Travelling Outside of Ontario? Have You Purchased Travel Insurance?

Call us for the Best Rates

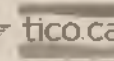
1221 Yonge Street, Toronto
Tel: 416 504 3800

Toll Free: 1800 825 7577

Monday - Friday: 9:00 AM - 5:00 PM

email:

blanka@premieregroup.com
dianab@premieregroup.com

Rosti Brankovsky Broker Jedinečné služby

Jak prodat dům nebo kondo?
Rosti Brankovský, který má hodně zkušeností s prodejem,
to může udělat za vás.

Jak koupit dům nebo kondo?
Když vidíte inzerát nebo nápis Dům na prodej,
Rosti Brankovský vám ho může ukázat.

Jsem tu pro vás!

Royal Le Page, Signature Realty
Independently owned and operated brokerage
416/443-0300 - direct 416/443-9575

www.branksky.com * e-mail: rostib@rogers.com

